

Кравитѣ, пѣтлитѣ, котката, кучето... всички се боеха отъ Марча, защото не единъ пѣтъ той ги е цапаросвалъ съ яkitѣ си копита.

Но за чудо, Марчо имаше само една вѣрна другарка — старата гжска Бѣлушка. Тя на Марча сѣното ровѣла, овеса зобѣла, съ клюнъ по корема го чешела... а той стои мирно и радостенъ движи кжса опашка и грамадни уши...

Зашо Марчо обичаше само Бѣлушка, защо само нея не пѣдеше? — Навѣрно той е разбиралъ, че мжно се живѣе на този свѣтъ безъ другари и затѣва се е довѣрилъ само на Бѣлушка и само съ нея дѣлѣше своите радости, скърби и неволи...

I.

Едно женско славейче снесло въ гнѣздото си двѣ яйцица и отлетѣло да си намѣри мушици за обѣдъ. Въ това врѣме кацнала въ гнѣздото една кукувица. Тя изхвѣрила едното славейково яйце, и на мѣстото му снесла едно свое — кукувичи яйце. „Нека глупавото славейче измжти и отхрани и моето дѣте, защото азъ не желая да се зани-